

Strana 8

Žena koja je
stvorila naciju

Strana 10

Podignuti:
Ponovno
uspostavljanje
Božjeg lika

Strana 16

Srce Božjeg
plana

Pregled 1/2019

Adventistički svet

Adventistički svet

O naslovnoj strani

Tanja Bejenor je blagajnik hebrejske crkve u Tel Avivu, Izrael. Poreklom je iz Moldavije. Iako joj hebrejski nije prvi jezik, tečno ga govori i aktivan je učitelj subotne škole na hebrejskom jeziku.

Fokus

10 Podignuti: Ponovno uspostavljanje Božjeg lika

12 Poučimo se od Učitelja

Svet

8 Za razmišljanje i molitvu

Moja crkva

3 Komentari vesti

6 Globalni pogled

16 Glas milenijalca

Živa vera

14 Mogu li da ti ispričam priču?

Zaštita i poštovanje

Ona usitnjava kukuruz bakinim drvenim tučkom koji se izlizao od višedecenijske upotrebe. Na dnu avana ostaje kukuruzno brašno u očekivanju da ga njene vešte ruke oblikuju u sitne kolačice kojima će nahraniti svoju sedmočlanu porodicu. Ona zaslužuje vaše poštovanje.

Ona ispravlja nabore na svojoj crnoj haljinici dok čeka da pred vrhovnim sudom iznese svoju najvažniju odbranu u karijeri – onu koja bi studentima iz njene zemlje koji svetkuju Subotu donela pravo da ispite polažu nekog drugog dana. Ona zaslužuje vaše molitve.

Ona prebira po dirkama starih crkvenih orgulja u praznom svetilištu ovog četvrtka uveče, vežbajući himne koje će crkva pevati tokom subotnog bogosluženja. „Gospode“, šapuće ona, „pomozi ovim starim prstima da još jednom odrade svoje.“ Ona zaslužuje vašu zahvalnost.

Ona posmatra svoju knjigu iz matematike sa smeškom na usnama. „Spremni smo, Isuse“, tiho govoriti sedeci za svojim radnim stolom u iščekivanju sutrašnjeg ispita – onog koji će učvrstiti njenu teško zarađenu reputaciju najboljeg matematičara u školi. Ona zaslužuje vaše divljenje.

Širom našeg adventističkog sveta milioni žena održavaju taj pokret znojem, ljubavlju, strpljenjem i veština.

One su sidro za svoje porodice u teškim vremenima i sidro za crkvu kad se pojavi opasnost od podela. One dele Reč u propovedima izgovorenim preko kuhinjskog stola i preko radio talasa, koristeći darove koje im je dao Sveti Duh, kako bi pridobile srca ljudi za Isusa.

One oživljavaju priče iz Biblije dečici u subotnoj školi, i smeše se kad 25-godišnji studenti medicine na njihovim časovima konačno shvate čudesnu hemiju apsorpcije hranljivih materija u ljudskom telu.

One dele sapun i sredstva za higijenu porodicama koje su zadesili zemljotresi, poplave i glad, i nude nadu u malim molitvenim grupama gde ranjena srca pronalaze isceljenje.

Među Isusovim sledbenicima nema potrebe da se kaže da svaka od njih – svaka žena i devojka koje su stvorene po Božjem obličju – zaslužuju poštovanje, uvažavanje i zaštitu koji pripadaju svakom ljudskom biću. Ali hiljade priča nas svakodnevno podsećaju da stara i grešna privlačnost vladanja nad drugim čini žene žrtvama daleko češće nego muškarce. Žene i devojke nesrazmerno češće doživljavaju gubitak, siromaštvo, bespomoćnost i nasilje koje se – nažalost – zapaža i kod onih koji govore da drže Božje zapovesti i imaju svedočanstvo Isusovo.

Ne treba da bude tako. I neće ni biti ako zaista razumemo Božju istinu. Dok budete čitali posebne članke u ovom broju časopisa Adventistički svet, molite se za srce koje je blagodat učinila blagim i za hrabrost koju nam Isus daje da zaštitimo one koji su ranjivi.

U izveštaju sekretara Godišnjeg saveta naglašava se misija

„Valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima“, rekao je Izvršni sekretar Adventističke crkve G. T. Ng, citirajući Otkrivenje 10,11 tokom podnošenja izveštaja sekretara na Godišnjem savetu 2018. „Naš je glavni zadatak kao crkve“, istakao je on, „da celom svetu objavimo poruke tri anđela“.

Ng je takođe podsetio prisutne na Batl Krik, Mičigen, SAD gde je osnovana Adventistička crkva i gde su se 2018. održavali sastanci. Prvih 30 godina od osnivanja Crkve donelo je rast bez prema. „Stekli smo viziju tih ranih dana!“ rekao je Ng, „baš ovde u Batl Kriku!“

Ng je zatim predstavio direktora Adventističke misije, Garija Krauzea, koji je govorio o mnogim inicijativama Adventističke misije. Tu spada i njen program *Total Employment Tent Makers* koji omogućuje ljudima da traže posao u svojoj struci na mestima punim izazova, da angažuju svoje zajednice i dele Isusovu ljubav,

IZVEŠTAJ O ENCIKLOPEDIJI

U izveštaju koji je usledio, Dragoslava Santrač, novi glavni urednik projekta izrade Enciklopedije adventista sedmog dana (ESDA), istakla je da je jedan od ciljeva da se projekat ESDA postavi na internet sa najmanje 2.500 članaka i pratećih fotografija, video i audio materijala, koji će biti predstavljen na zasedanju Generalne konferencije 2020. godine. A drugi cilj? Objaviti štampano izdanje kad se prvih 8.000 članaka pojavi onlajn.

Prema Santračevoj, članci će biti pušteni na sajt ESDA početkom naredne godine.

STATISTIČKI IZVEŠTAJ

U svom izveštaju, Dejvid Trim iz Odeljenja za arhivu, statistiku i istraživanje, izneo je da Adventistička crkva sada ima više od 21 milion registrovanih članova, prema najnovijim podacima od 30. juna 2018.

Članovi Izvršnog odbora saznali su da je u 53 godine postojanja, računajući od 1965. Adventistička crkva sedmog dana imala 37.138.884 člana. Od njih je 14.521.008 odlučilo

Prikazane brojke i projekti ističu globalne inicijative, izazove.

da ode, što je čisti gubitak od 42% (4 na svakih 10).

Trim je međutim naglasio da raste broj novih članova i da je 2017. poneko pristupao crkvi na svake 23 sekunde. On taj rast pripisuje podizanju novih crkava. U poslednjih 12 meseci osnovano je 2.500 novih crkava – 502 crkve i 1.998 grupa vernika.

APLIKACIJA VIVIDFAITH

Da bi olakšala rad misija, Adventistička crkva je napravila aplikaciju *VividFaith* koja povezuje organizacije kojima je potrebna pomoć za ljudе zainteresovane za službu. Italo Osorio, tvorac aplikacije *VividFaith*, zatražio je od članova komisije da se fokusiraju na tu alatku koja olakšava povezivanje misionara sa mogućnostima za služenje.

U vezi sa aplikacijom *VividFaith*, predsednik Adventističke crkve, Ted N. C. Vilson, rekao je: „Što više mogućnosti budemo imali da služimo našoj veri i delimo je sa drugima, to će ljudi jasnije i bolje videti Isusa.“

ADVENTISTIČKA MISIJA

U poslednjem segmentu, direktor Instituta svetske misije, Čeril Dos, i predstavnici Univerziteta Endrus predstavili su knjigu *Introduction to Adventist Mission (Uvod u adventističku misiju)*, prvu te vrste koju je izradila Adventistička crkva. Vilson je uputio molitvu posvećenja, tražeći da Gospod „iskoristi rezultate ove knjige za dalje širenje adventističke misije po celom svetu“.

Delegati Godišnjeg saveta izglasali usvajanje dokumenta o usaglašavanju

Izvršni odbor svetske crkve odobrio mere preporučene od strane Nadzornog odbora za jedinstvo

Ted N. Vilson predsedavao je raspravi o usaglašavanju, uz pomoć podsekretara Karen Porter i zapisničara Džoan Stango

Posle više od pet sati izlaganja i diskusije, delegati godišnjeg sastanka Izvršnog odbora Adventističke crkve sedmog dana odobrili su preporuku Nadzornog odbora za jedinstvo (UOC) da se pokrene novi proces usaglašavanja koji bi pomogao u sprovođenju crkvenih pravilnika i izglasanih odluka.

Akcija, za koju je glasalo njih 185, a 124 protiv, uz dva uzdržana, odobrila je dokument pod naslovom *Poštovanje i sprovođenje odluka zasedanja Generalne konferencije i Izvršnog odbora Generalne konferencije*. Ta odluka je nastavak glasanja od strane Izvršnog odbora Generalne konferencije na sastanku oktobra 2017. godine, a odnosila se na jedan raniji predlog, koji je 2017. dao taj isti Nadzorni odbor za jedinstvo, i bio vraćen na dalje razmatranje.

DOKUMENT O KOME SE GLASALO

Ovaj dokument govori o tome kako postupati sa stvarima koje nisu u skladu s načelima Adventističke crkve.

Ukratko, proces počinje prijavljivanjem uočenog neslaganja administrativnom nivou crkve najbližem toj oblasti. Dokument naglašava potrebu za „procesom koji dolikuje hrišćaninu“, a koji uključuje molitvu i dijalog, kao i „atmosferu podrške“. Kao deo tog procesa, od onog koji je odstupio tražilo bi se da pruži dokaz o slaganju ili plan „za postizanje trajne usaglašenosti“.

Ako se ne doneće nikakva odluka na najbližim administrativnim nivoima, Administrativna komisija Generalne konferencije (ADCOM) stvar može predati jednom od pet savetodavnih

odbora. Nadležnost tih odbora koji se zovu „odbori za usaglašavanje“ prethodno je odobrio ADCOM.

Po što prouči problem, odbor za usaglašavanje može ADCOM-u dati preporuke za disciplinske mere. ADCOM zatim može te preporuke proslediti Generalnoj konferenciji, službenicima divizije, i Izvršnom odboru. U dokumentu se dalje opisuju žalbeni postupak, kao i disciplinske mere.

Te disciplinske mere može da izglaša samo Izvršni odbor a one mogu uključivati zvanična upozorenja i javni ukor. U slučaju trajne neusaglašenosti, pravilnik Generalne konferencije dozvoljava moguće udaljavanje iz članstva Izvršnog odbora ako se za to izjasni dve trećine onih koji glasaju.

OTVORENA DISKUSIJA

Popodnevno zasedanje počelo je sa Tedom N. C. Vilsonom, predsednikom Adventističke crkve, koji je predsedavao toj sednici i podsetio prisutne: „Dokument je potekao od vas. To je vaš dokument. On je u vašim rukama. To nije moj dokument.“

Vilson je objasnio da na ovogodišnjem sastanku Saveta neće biti preporuka koje dolaze od Odbora za usaglašavanje.

Zatim je Vilson od svih zatražio da učestvuju „u duhu blagosti i hrišćanskog ponašanja. Mi želimo vrlo otvoreno okruženje. Želimo da idemo napred otvorenog i blagog duha. Ovde smo da ispunimo volju Gospodnju“.

Majkl Rajan, predsednik UOC-a (Nadzornog odbora za jedinstvo), predstavio je istorijat ovog dokumenta i izlaganja Dejvida Trima, direktora Odeljenja za arhivu, statistiku i istraživanje; Karnika Dukmecijana, vodećeg savetnika Adventističke crkve; i Henslija Muruvena, podsekretara svetske Adventističke crkve. Rajan je tražio usvajanje dokumenta, a Muruven je zatim pročitao taj dokument naglas.

Sedamdeset jedan delegat i zvanice izređali su se pred pet mikrofona da bi govorili o predloženom dokumentu. „Ovog popodneva prisustujemo najboljem izdanju crkve“, rekao je Mark Finli, poznati evanđelista i penzionisani potpredsednik Generalne konferencije. „Za crkvu je zdravo kad njene vođe

Sedamdeset jedan delegat i zvanice izređali su se pred pet mikrofona da bi govorili o predloženom dokumentu.

otvoreno i pošteno izražavaju svoje mišljenje. Ono što vidim ovog popodneva je crkva koja se bori sa jednim problemom.“

Finli je dalje govorio u prilog dokumentu, rekavši da „taj dokument ne vodi ka carskoj moći, niti je jača. U stvari, on štiti od carske moći.“ On je potvrdio ulogu pravilnika u ujedinjenoj crkvi: „Pravilnici su uzajamni sporazumi, ali oni upravljaju našim postupcima kao crkvenim vođama. I ja se molim da svi zajedno ovo podržimo.“

„Adventistička crkva neće napraviti grešku“, rekao je Den Džekson, predsednik Severnoameričke divizije. „Bog će voditi svoju crkvu do sjajnog završetka.“ Džekson je, međutim, upozorio šta će doneti usvajanje dokumenta: „Ja smatram da će usvajanje ovog dokumenta promeniti odnose u crkvi. On je suprotan stavu naših pionira i uvodi poslovnu praksu. Atmosfera ovog dokumenta neće nas ujediniti. Članovi Severnoameričke divizije osećaće se kao da su gurnuti na periferiju crkve.“

„Vera bez slobode je samo lanac, cvet bez boje“, rekao je Tomaš Očai, predsednik Adventističke crkve u Mađarskoj. Sloboda savesti je adventistima važna. Moja ozbiljna briga je da li mi zaista želimo da koristimo taj novi dokument da bismo narušili jedinstvo naše voljene crkvene porodice?“

„Ja sam za ovaj dokument“, rekla je Ester Abavo iz Istočno-centralne afričke divizije. „Mi svi verujemo da je pridržavanje načela neophodno. Jedini strah koji zapažam je kod ljudi koji se boje posledica nepridržavanja.“

„Ja mislim da većina ljudi u lokalnoj crkvi razmišlja o napretku i ispunjavanju misije

Dokument naglašava potrebu za „procesom koji dolikuje hrišćaninu“, a koji uključuje molitvu i dijalog.

crkve“, rekao je Adam Ramos Lagos iz Interameričke divizije. „Smatram da imamo dovoljno smernica za rad i da treba da ih se pridržavamo.“

„Bićemo uspešniji u svojoj misiji i naši odnosi će biti mnogo dublji, jer smo ovde naučili da bolje razumemo jedni druge uprkos razlikama u mišljenju“, dodao je Mihail Kaminskiv, predsednik Evroazijske divizije.

Mario Sevaljos, direktor Adventističke službe kapelana, poslednji delegat koji je govorio, uputio je pastoralno gledanje: „Najveći test vere je kada ne dobijete ono što želite, ali ste ipak u stanju da kažete: ‘Hvala Ti, Gospode.’“

ZAVRŠNE PRIMEDBE

Vilson je izrazio zahvalnost članovima Izvršnog odbora za dobru atmosferu koju su stvorili tokom popodneva. „Veoma sam impresioniran vašim strpljenjem. Takođe želim da izrazim svoju duboku zahvalnost svima vama na načinu kojim ste govorili. To mnogo govori o vama.“

„Dok večeras budemo odlazili“, zaključio je Vilson, „idimo ujedinjeni, obasjavajući svetlošću sve one koji treba da znaju da će se Hristos uskoro vratiti.“ ◎

*Za čitanje celog dokumenta o kome se glasalo posetite sledeću internet stranicu:
goo.gl/MsYWTb*

Istina za danas

Ostaci prošlosti?

luja je besnela u Bafalu, država Njujork. Smeštena na severoistočnoj strani jezera Iri, grad nikad nije osetio tako jak, prodoran vетar kao tih prvih dana oktobra 1844.¹

Ali i pored nepovoljnog vremena, mnoštvo ljudi došlo je da čuje Čarlsa Fiča koji je objašnjavao zašto se Hristov dolazak očekuje vrlo skoro.

Uz pomoć proročke karte koju je napravio nekoliko godina ranije, Fič je vodio slušaoce kroz proročanstva iz knjige proroka Danila i Otkrivenja Jovanovog, pokazujući im, uz tumačenje svake zveri pojedinačno, kako se proročanstvo tačno ispunilo.

Fič, dobro obrazovani propovednik, radio je sa čuvenim evanđelistom Čarlsom G. Finijem. Takođe je bio pastor u nekoliko crkava u Novoj Engleskoj, uključujući i dobrostojeću bostonsku kongregacionu crkvu u ulici Marlboro u Bostonu.

Poznat kao abolicionista (zastupnik ukidanja ropstva, prim. prev.), Fič je 1837. napisao pamflet pod naslovom *Držanje robova mereno na vagi istine, i ilustracija njegove uporedne krivice*. U nastojanju da opiše užase ropstva, Fič je priznao: „Zlo ima veličinu koju nisam u stanju da opišem; krivica je crnilo koje se nikada ne može naslikati, osim olovkom uronjenom u najveći mrak jame bez dna.“²

OGROMNO INTERESOVANJE

Dok je Fič bio u Bostonu, neko mu je dao knjigu propovedi Vilijama Mileru pod nazivom *Dokazi iz Svetog pisma i istorijat drugog Hristovog dolaska*.³ Fič je revnosno proučavao te propovedi, govoreći u pismu upućenom Mileru o svom „ogromnom interesovanju, kakvo nikad nisam osetio za bilo koju drugu knjigu osim Biblije“.⁴

U svojoj crkvi Fič je govorio o Drugom Hristovom dolasku, pobuđujući veliko interesovanje kod svojih parohijana. Tri dana kasnije on je na tu temu govorio svojim kolegama u njihovom udruženju u Bostonu. Očekujući topao prijem, Fič je doneo 12 primeraka Milerove knjige da ih podeli.

Nažalost, reakcija njegovih kolega bila je tako negativna i praćena takvim „izrugivanjem i prezirom, da je (Fič) neko vreme izgubio poverenje u poruku (o Drugom dolasku Isusa Hrista) i vratio se svojim ranijim gledištima...“⁵

GLEDIŠTA O POSVEĆENJU

Mada je Fič ustuknuo pred pritiskom kolega, nastavio je da vredno proučava Bibliju. Godine 1839. dok je bio pastor u slobodnoj prezbiterijanskoj crkvi u Njuarku, država Nju Džersi, Fič je napisao *Gledišta o posvećenju*⁶ – izražavajući svoju veru i ističući posvećenje božanskom blagodaću kroz Svetu pismo.

Fičova knjiga je neke navela da ga nazovu „perfekcionistom“. Osnovana je komisija koja bi „posavetovala“ Fiča u pogledu njegovih stavova, što je za posledicu imalo Rezoluciju o cenzuri, gde se njegova gledišta proglašavaju „opasnom greškom“ i od njega se traži da prestane da propoveda na tu temu.

Odbacujući optužbe, Fič je napisao: „Mogu li Božjim ljudima reći da nemaju svog Spasitelja od greha tokom celog života; i da su – ma koliko dugo živeli i ma koliko se trudili da pronađu pravi put, i ma koliko se usrdno molili i verovali u svog Spasitelja koji će ispuniti data obećanja – beznadežno osuđeni da greše manje ili više protiv svog

Iskupitelja koga vole, čak i do svog poslednjeg časa; da su svi njihovi pozivi i borba za pomoć uzaludni, i da moraju da donekle budu buntovnici protiv srca beskrajne ljubavi, sve dok se strašno čudovište smrt ne pojavi da ih spase muka?”⁷

Fič se nije predavao. Više se nije plašio ismevanja, niti cenzure. Verujući da je pozvan da propoveda „blagoslovenu doktrinu posvećenja kroz veru u Hrista”⁸, Fič je uskoro napustio presbiterijansku crkvu u Njuarku.

NADA U DRUGI HRISTOV DOLAZAK I POSVEĆENJE

Godine 1841. Džosaja Lič, lekar i mileritski propovednik, nagovarao je Fiča da ponovo razmotri istinu o Drugom dolasku Isusa Hrista, govoreći: „Ono što vam je potrebno jeste da se doktrina o Drugom Hristovom dolasku usaglasi sa doktrinom o svetosti.”⁹

Posle dodatnog proučavanja i molitve Fič je u potpunosti prihvatio poruku o skorom Hristovom povratku. Postao je jedan od najcenjenijih i najomiljenijih mileritskih propovednika, poznat po svom saosećanju za ljude, svom usrdnom radu na njihovom spasenju i svom temeljnog proučavanju Biblije.

Do 1843. Fič je na osnovu proučavanja Otkrivenja 14 i 18 shvatio da se Vavilon o kome se govori kao o „palom” ne odnosi samo na Rimokatoličku crkvu, već i na otpale protestantske crkve. Sastavio je moćnu propoved pod naslovom „Izidite iz nje, narode moj”¹⁰ i uskoro je objavio. Hiljade ljudi je reagovalo, napuštajući crkve svog detinjstva i pridružujući se onima koji su se oslanjali na Bibliju i očekivali skori Hristov povratak.

KRŠTENJE U JEZERU IRI

Dok je Čarls Fič propovedao po vetrovitom danu u gradu Bafalo, država Njujork, ljudi su u svom srcu osećali da ih taj čovek uči biblijskoj istini. Novi vernici su tražili krštenje i bili su kršteni u jezeru Iri.

Vetar je duvao dok se Fič vraćao kući u mokroj odeći posle krštenja. Međutim, nije otišao daleko, jer je sreo još jednu grupu ljudi koji su tražili da budu kršteni. Fič se vratio na jezero i krstio ih. Kad je ponovo krenuo kući, sreo je novu grupu koja je želela da se krsti. Mada mu je bilo hladno u mokroj odeći i po vetrui, Fič se vratio na jezero i krstio ih.¹¹

Iako je osećao da se razboleo, Fič je narednog dana jahao nekoliko kilometara da bi stigao na sastanak. Nažalost, dobio je zapaljenje pluća i umro 14. oktobra 1844. u 39. godini života.¹²

Mada nije doživeo da postane deo „malog stada” koje je preraslo u adventiste sedmog dana, Čarls Fič je ispoljavao iste karakterne odlike i duhovnu snagu, i prenosio istu poruku kao adventistički pioniri koji su nastavili da proučavaju Svetu pismo, deleći svetlost sa drugima, da bi na kraju osnovali Adventističku crkvu. U stvari, Čarls Fič je jedan od šaćice ljudi koje Elen Vajt pominje po imenu i koje vidi na nebu.¹³

IZMIŠLJOTINA ILI ČINJENICA?

Da li mi i danas verujemo biblijskoj poruci koja je poštene duše navela da „izidu iz Vavilona” i postanu deo ostatka „koji drži zapovjeti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista” (Otkr.12,17)? Da li još verujemo da „imamo najpouzdaniju proročku riječ” (2. Petrova 1,19)? Da li proročanstva Danila i Otkrivenja važe i danas, ili su ostaci prošlosti?

Da li shvatamo poruku Hristove službe u nebeskom svetilištu? Da li još verujemo da Bog ne samo da je toliko milostiv da nas opravdava, već je i dovoljno moćan da nas posveti? Da li još nestrpljivo iščekujemo Drugi Hristov dolazak, „želeći da bude skorije dolazak Božjeg dana” (2.Petrova 3,12)? Da li je Božja istina, kakvu nam otkriva Biblija, još uvek važnija od mišljenja drugih ljudi?

Fič se nije predavao. Više se nije plašio ismevanja, niti cenzure.

Ja se molim da svako od nas spozna da nije išao „po pripovjetkama mudro izmišljenjem nego smo sami vidjeli slavu njegovu” (2. Petrova 1,16), i „da se držimo tvrdo priznanja nada: jer je vjeran onaj koji je obećao” (Jevr.10,23).

Maranata! Isus dolazi uskoro! ©

¹ „The ‘October Surprise’ of 1844”, www.buffalohistorygazette.net/2010/09/the-lake-erie-seiche-disaster-of-1844.html

² Charles Fitch, *Slaveholding Weighed in the Balance of Truth, and its Comparative Guilt Illustrated* (Boston: Isaac Knapp, 1837), str. 3, <https://ia802502.us.archive.org/28/items/ASPC0001888700/ASPC0001888700.pdf>.

³ Može se naći na: <https://m.egwwritings.org/en/book/1321.13#13>

⁴ Pismo Čarlsa Fiča Vilijamu Mileru, 5. mart 1838. www.earlysda.com/miller/william-miller-biography-5.html.

⁵ LeRoy Edwin Froom. *The Prophetic Faith of Our Fathers (Washington,D.C.:Review and Herald Pub.Assn. 1954,1982) vol.4 p.534* m.egwwritings.org/en/book/1583.3109.

⁶ Može se naći na m.egwwritings.org/en/book/1259.7#7

⁷ Charles Fitch, „Letter to the Presbytery of Newark” (1840) p.19 m.egwwritings.org/en/book/1014.95#95

⁸ Charles Fitch, „Reasons for Withdrawing from the Newark Presbytery” 1845. p.1 [Play.google.com/store/books/details/Reasons_from_withdrawing_from_the_Newark_Presbytery?id=HocxBHe_xWocC&hl=en](https://play.google.com/store/books/details/Reasons_from_withdrawing_from_the_Newark_Presbytery?id=HocxBHe_xWocC&hl=en)

⁹ Froom p. 536

¹⁰ Charles Fitch, „Come Out of Her My People” (Rochester,N.Y.: J.V.Himes, 1843) m.egwwritings.org/en/book/2006.2#0

¹¹ Froom p. 545

¹² *Ibid.*

Ted N. C. Wilson je predsednik svetske Adventističke crkve sedmog dana. Dodatni članci i komentari se mogu dobiti od predsednikove kancelarije na

Za razmišljanje i molitvu

Žena koja je stvorila naciju

Neka priče iz Biblije je teško razumeti. Ipak, ako im posvetimo punu pažnju, možemo otkriti neočekivane blagoslove i pouke za naš sopstveni život.

Resina priča spada u tu kategoriju. Većina nas možda nikad nije čula za nju. Ona se u Svetom pismu pojavljuje dva puta. Prvi put izgleda kao da je pion između dvojice moćnih ljudi. Isvosteja, jednog od preživelih sinova cara Saula, Avenir, Saulov moći general, učinio je carem Izraelja. Istovremeno je u Judi David pomazan za cara. Došlo je do sukoba i građanskog rata u Izraelju.

Druga knjiga Samuilova 3 opisuje sukob u Isvostejevom taboru. Nesigurni, pomalo paranoični car Izraelja sumnja da će ga izdati svi oko njega. U 2. Sam. 3,7-8 on vredna svog generala Avenira, optužujući ga da je spavao sa Resfom, Saulovom inočom. Sa ove vremenske distance od tri hiljade godina mi možda ne shvatamo značaj te optužbe. Inoče su bile žene nižeg statusa, čija su se deca smatrala delom muževljevog domaćinstva i njegovi zakoniti naslednici.

Isvostejeva optužba bila je ozbiljna – ona ukazuje na čin otvorene pobune (uporedi: Avesalom u 2. Sam. 16,21-22). Ali za Isvosteja Resfa je bila samo bezimeni komad carske imovine; u stvari, u 2. Sam. 3,7 on je naziva „inočom moga oca“. Čini se kao da Resfa nije

osoba koja ima ime, osećanja i prošlost. Umesto toga, ona je samo pion u carskom kockanju. Kao i mnogi drugi kroz istoriju, ona je smatrana bespomoćnom osobom, bez prava glasa – objektom kojim se manipuliše.

Avenirova reakcija („ta žena“ u stihu 8) takođe odražava istu ravnodušnost prema Resfi kakvu pokazuje i Isvosteja. Avenirov ponos, međutim, ozbiljno je povređen takvom optužbom i on odlučuje da pređe u Davidov tabor, što je početak Isvostejevog kraja. Uskoro je David krunisan za cara svih 12 plemena Izraeljevih (2. Sam. 5,1-3).

PRAVDA

Resfa se drugi put pominje u Bibliji u 2. Sam. 31,1-14. To je teška priča koja se desila u teškim vremenima.

Doznajemo dve ključne činjenice. Prvo, „i bi glad“ tri godine. Druga informacija se odnosi na samog cara Davida. Suočen sa neobjasnjivom sušom, on „potraži lice Gospodnje“. David, Božji pomazanik, nastavlja da se obraća Bogu kad god se oseća nesposobnim ili bespomoćnim. I tu je dobra vest u 2. Sam. 21,1: Bog još govori svom narodu. Bog nije udaljen, nezainteresovan niti ima druga posla. Poruka je, međutim, zloslutna: „To je sa Saula i s doma njegova krvničkoga, što pogubi Gavaonjane“ (stih 1). Prolivanje krvi, naročito kad na to ukazuje sâm Bog, ne može se rešiti novcem ili darovima. Ono traži novo krvoproljeće (uporedi: 1. Mojs. 9; 4. Mojs. 35; 5. Mojs. 21).

Nije nam rečeno ništa o pravoj prirodi Saulovog krvoprolića nad Gavaonjanim. Nema groznih pojedinosti, niti strašnih otkrića – samo osuda. Saznajemo da su Gavaonjani (koji su bili deo Amorejaca ili Hananejaca koji su živeli u zemlji Hananskoj u vreme osvajanja – vidi: Is. Nav. 9), pretrpeli Saulovu genocidnu revnost.

Davidovo obraćanje Gavaonjanim je direktno i vrlo lično: „Šta da vam učinim i čim da vas namirim, da blagoslovite dostojanje Gospodnje“ (2. Sam. 21,3)? David ovo uzima vrlo lično.

Ostatak dijaloga je kratak. Gavaonjani znaju da prolivena krv traži prolivanje nove krvi – ali ne bilo koje krvi. Oni traže živote sedam Saulovih potomaka – i David pristaje na taj uslov.

Ovakav obrt nas šokira. To ne zvuči kao Bog u Novom zavetu koji dobrovoljno nudi (mada sa suzama u očima) svog Sina kao žrtvu koja će preuzeti na sebe greh celog sveta – ili možda i zvuči? Može li nam priča o Davidu i Gavaonjanim pomoći da shvatimo dobru vest o spasenju na snažniji način? Obe priče govore o tome da pomirenje zahteva prolivanje krvi.

U narednom delu biblijske priče ponovo se pominje Resfa. Dvojica od sedmorice Saulovih potomaka koji su pogubljeni „na gori pred Gospodom“ bili su njeni sinovi. Prema tekstu iz Biblije, to se desilo „u početku ječmene žetve“ (stih 9), negde krajem marta ili početkom aprila.

TIHI STRAŽAR POSTAJE OSNIVAČ NACIJE

To je Resfin trenutak i ona stupa na scenu bez carske najave ili uz zvuke truba. Resfa ne govori; ona dela. Ona ostaje kad sramota postaje javna. Ona štiti tela pogubljenih članova svoje porodice od skrnavljenja i uništenja. Ako se pominjanje početka kišne sezone odnosi na jesenju sezonom kiša, onda je Resfa čuvala tela šest meseci! Zamislite koliko je bilo teško terati strvinare i trpeti optužujuće poglede prolaznika – danonoćno. U biblijska vremena krajnja odmazda prema neprijatelju bilo je skrnavljenje leša od strane divljih životinja (vidi: 2. Car. 9,36). Resfa ne dozvoljava da do toga dođe.

Resfa se nikad ne oglašava tokom svog stražarenja. Mi nikad ne čujemo njen glas dok se dva moćna čoveka prepiru zbog nje. Mi je nikad ne vidimo da traži svoj ideo u borbi za moć i uticaj. Resfa jednostavno stupa u akciju. Njeno moćno čutanje je gromki govor i on čak stiže do Davidovog dvora – i srca.

U stvari, upravo je Resfino nesebično služenje na kraju utrlo put Davidu, osnivaču nacije. Kad je caru rečeno da Resfa verno čuva mrtva tela ljudi iz Saulovog doma, nešto se desilo u njegovom

srcu. Na kraju, David stupa u akciju i naređuje da se ostaci Saula, Jonatana i svih drugih preminulih članova Saulove porodice prenesu u njihovu porodičnu grobnicu u zemlji Venijaminovoj. To je početak nacionalnog pomirenja. Tek posle sahranjivanja mrtvih iz Saulove porodice „umilostivi se Gospod zemlji“ (stih 14). Glad je prestala.

ŠTA IZ OVOGA MOŽEMO NAUČITI?

Postoje tri lekcije koje možemo naučiti od jednog lika iz senke u Svetom pismu.

Bog može upotrebiti svakog da promeni tok istorije. Zamislite priču o Davidu bez Resfe. Verovatno tada ne bi došlo do stvaranja ujedinjenog carstva; možda bi prevladao građanski rat. I još važnije od toga: ne bi došlo do nacionalnog pomirenja. Pripadnici Venijaminovog plemena bi se možda osetili gurnutim u stranu, što bi skoro sigurno dovelo do nemira – i još građanskog rata. Ja znam da su Božje mogućnosti beskrajne, ali Resfa je stajala na raspolaganju i zelela da se umeša u raskol.

Bog ne želi da igramo igre moći. Resfa nije izvela državni udar na Isvostejevoj teritoriji sa druge strane reke Jordan. Njena tiha pojava je dobar podsetnik da postoje trenuci kada treba da budemo „tihi“ i gledamo šta Božja ruka radi u našem životu. Neki drugi trenuci zahtevaju smelost, snagu i akciju. Nije nam uvek lako da shvatimo šta je Božja namera za nas u nekoj situaciji. Mi smo po prirodi skloni – i muškarci i žene – kontroli i dominaciji, umesto smerne službe i pobožnog postupanja.

Resfa zna šta treba da uradi. Ona zna da je bezbedna samo pod Božjim štitom. Kako ona to zna? Ko joj je to rekao? Sta ju je navelo da ostane i podnosi sramotu? Ona mora da je nekako shvatila da je njen vrednost u Onome koji ima kontrolu čak i nad moćnim carom Davidom – u Jehovi, Gospodu Izrailjevom. ◎

Džerald A. Klingbeil je pomoćnik urednika časopisa Adventistički svet, koji uživa u čitanju manje poznatih priča u Svetom pismu.

Fokus

Podignuti: Ponovno uspostavljanje Božjeg lika

Isusov primer je obrazac onoga kako On od nas očekuje da postupamo s ljudima.

Bog se nasmešio, setivši se čiste radosti oblikovanja Adamovog savršenog tela od gline. Sada su Njegovi prsti s ljubavlju vajali Evu, savršenu ženu načinjenu od Adamovog tela. Nije bilo dovoljno da rečima stvori svoju decu, kao što je učinio sa svim ostalim. Bog je želeo da ih napravi sopstvenim rukama, da utisne svoj lik u njihova srca i stvori ih za odnose ljubavi. Oni su bili jednaki i komplementarni. Oni će se brinuti jedno za drugo, za svoju porodicu i za sve što je stvoreno (vidi 1. Mojs. 1,26-28).

Mi smo svi podjednako dragoceni Bogu, stvorenici da živimo u međusobnom skladu, da blagosiljamo jedni druge, da budemo smerni, podižući jedan drugoga i štiteći jedan drugoga bez obzira na godine, pol, etničku pripadnost ili bilo koju drugu razliku. Nijedno

ljudsko biće nije važnije od drugih. Niko nije ovlašćen da druge ponižava, zlostavlja, povređuje ili kontroliše.

Hiljadama godina, kroz oholost i sebičnost, mnogi su zloupotrebili svoju moć i opredelili se za ugnjetavanje, prinudu, zlostavljanje i nasilje. Deca, žene, „autsajderi“ i druge ranjive grupe najviše su ugroženi. Ali razarajuća i uništavajuća neravnoteža moći nije deo Božjeg plana, bilo da je taj odnos između gospodara i roba, Jevrejina i neznabušca, odraslog i deteta, ili muškarca i žene. Oni koji pokazuju moć nad drugima često su motivisani gordošću, pohlepolom, sebičnošću, nasiljem i požudom. Najgore od svega je da oni time pogrešno predstavljaju nesebičan, nežan i zaštitnički Božji karakter.

ISUSOVA PARADIGMA

Isus je rođen u svetu koji je stradao od onih koji su zloupotrebili svoju duhovnu, fizičku, emocionalnu i

intelektualnu snagu. On je došao da pomeri međuljudske odnose prema uzajamnoj ljubavi kakvu je Bog zamislio u početku, ispravljajući stvari, isceljujući one koji su stradali; dižući na noge one koji su bili satrveni; i pokazujući nam kako da živimo sa srcem koje služi drugima. Svi Njegovi odnosi s ljudima bili su prožeti ljubavlju, radošću, mirom, trpljenjem, ljubaznošću, dobrotom, verom, blagošću i samokontrolom (Gal. 5,22-23).

Kad Mu je žena uhvaćena u preljubi bačena pred noge kao vreća smeća, On piše i pažljivo briše niz ličnih komentara u pesku, pokazujući time poštovanje prema svačijem dostojanstvu. On je prihvata, oprاشta joj i obrće ceo njen svet. Možda prvi put u životu ona shvata šta znači biti istinski voljen.

Isus skreće sa svog puta kako bi se sreo sa Samarjankom koja izvlači vodu iz studenca u podnevnoj vrelini. Jevreji su nipodaštavali Samarjane, a Samarjani su nipodaštavali nju. Ali Isus odbija da joj sudi ili da zloupotrebi svoj položaj kao Jevrejin – muškarac. On bira da postane ranjiv i jednostavno od nje traži da Mu dâ vode da se napije. Ona je uplašena od tog čoveka koji se prema njoj odnosi s poštovanjem, iako zna najveće tajne njenog srca. Dok razgovaraju, ona ponovo stiče vrednost jednog ljudskog bića, sigurna u Božju ljubav, i odlazi s poverenjem da evangelizira svoj celi grad (Jovan 4,1-42).

Na Isusa naleće jedna žena koja godinama krvari. Ona je iscrpljena, osiromašena i poražena. Ona veruje da joj je jedina nada da dotakne rub Isusove haljine i nestane u gomili. Isus oseća vapaj njenog srca i veru u njenom dodiru. On se ne razmeće svojom moći. On ne kaže: 'Ja sam te iscelio'. On joj kaže da ju je njenova vera izležila (Marko 5,34). On joj vraća i dostojanstvo, a ne samo zdravlje.

Jedna udovica stidljivo spušta dva novčića u kutiju za priloge i žurno odlazi. Ali Isusu to nije promaklo. Dovoljno glasno da bi Ga čula, On izražava svoju duboku zahvalnost za njenu darežljivost. Ona odlazi sa suzama u očima, znajući da je Bogu dragocenija od svega novca ovog sveta.

Preplavljena ljubavlju i zahvalnošću, Marija izliva mirona na Isusove noge. Kad su Simon i Juda iskoristili taj trenutak da je postide i izvređaju, Isus ih učutkuje. On neće da trpi njihov oholi stav, niti verbalno nasilje. U oštrom kontrastu prema njihovom cinizmu, Isus govori ljubazno i rečito. On javno pohvaljuje Mariju i stavlja one koji su je vrednali na mesto koje im pripada. On nas poziva da progovorimo i sledimo Njegov primer.

OPONAŠANJE ISUSA

Isus je pokazivao duboko poštovanje za žene, decu, gubavce, poreznike i Samarjane. On ih je toplu primao. On ih je uzdizao kad bi ih društvo slomilo. On nije dopuštao ničije superiorno i

uvredljivo ponašanje prema bilo kom biću koje je On stvorio. On je podizao glas u odbranu ranjivih, čak i kad je Njegov glas bio jedini. On je koristio svoju moć da ponovo dovede u ravnotežu svet prožet sotoninom neprekidnom glađu za dominacijom.

U Pričama Solomunovim 31 govori se o jednoj vrsnoj ženi. Ona je aktivna u svom domu, na svom poslu, u svojoj zajednici. Nju poštuju baš kao i njenog muža. Ona radi nekoliko poslova, ali je skromna i brižna toliko da ustaje rano i sprema hranu za svoje sluge. Tu je i dodatna priča: njen muž je hvali i blagosilja je. Kad god neko biva podignut i osnažen, onaj ko ga hrabri je blagosloven, podignuta osoba je blagoslovena i cela njihova zajednica je blagoslovena.

Pavle ukratko opisuje način na koji se Isus odnosi prema ljudima: „Bratskom ljubavi budite jedan k drugom ljubazni. Čašću jedan drugoga većeg činite“ (Rim. 12,10).

Kad zloupotrebljavamo svoju moć i ne poštujemo druge, mi padamo mnogo niže od onih koje guramo nadole. Ali kada sledimo Isusov primer, kad volimo i poštujemo druge, mi se svi uzdižemo i približavamo Božjem prvobitnom planu za sve naše odnose. ◎

Karen Holford je licencirani porodični psihoterapeut i direktor Porodične službe u Transevropskoj diviziji sa sedištem u Londonu.

Odnosi koji uzdižu

Kad srećete ljudе u svom svakidašnjem životu, obratite pažnju na to kako reagujete na njih. Proučite svoje misli, stavljajte ih pred izazove i postupajte tako da uzdižete ljudе oko sebe.

Da li se osećate superiornim u odnosu na one sa kojima ste? Ako je tako, odakle je došla ta pomisao? Zašto se tako osećate? Kako možete da vidite druge kao sebi ravne u očima Božjim?

očima Božjim? Kako možete da se spustite za jedan korak, poput Isusa, a njih da uzdignite?

Da li se osećate inferiornim u odnosu na one sa kojima ste? Ako je tako, odakle je stigla ta pomisao? Zašto se tako osećate? Kako možete da vidite druge kao sebi ravne u očima Božjim? Šta bi Isus kazao ili uradio da vas ponovo uzdigne?

Kako možete da vidite svaku osobu koju srenete kao ljudsko biće stvoreno po Božjem obličju, vredno naše ljubavi, poštovanja, podrške i zaštite?

„Sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima: jer je to zakon i proroci“ (Matej 7,12).

Živimo u vremenima kad su naslovne strane dnevnih novina i vesti na medijima puni naizgled beskrajnih izveštaja o seksualnom uznenimiravanju, zlostavljanju i zapostavljanju žena. To nije ništa novo. Kad bi Isus danas živeo s nama, On bi verovatno stao na neko javno mesto i naglas čitao iz Svetog pisma: „Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje“ (Luka 4,18).

OSNOVE BOŽJEG STVARANJA

Osnovni izraz Božjeg poštovanja za ljudski rod može se naći na samom početku, kad je Bog odlučio da stvori čoveka po svom obližju. Žene, kao i muškarci, imaju isto Božje obliče, mada je greh to pokvario u celom čovečanstvu. Iako je Adam stvoren prvi, on je Evu smatrao sebi ravnom kad ju je prvi put ugledao (vidi 1. Mojs. 2,23). Uzimanje Adamovog rebra da bi se stvorila Eva, imalo je za posledicu nastanak ljubavi i poštovanja između muškarca i žene.

Pavle na to misli kada kaže: „Ko ljubi svoju ženu, sebe samoga ljubi“ (Ef. 5,28). Bog voli i poštije i muškarce i žene. On očekuje da ceo ljudski rod radi to isto, uključujući da i žene same sebe poštiju. Čak i posle greha, muškarci i žene su primali Božju blagodat.

Isusovo mišljenje o ženama i poštovanje žena bili su vrlo očigledni u Njegovom životu i službi; to je zaista bilo revolucionarno. Grčko-rimska i jevrejska kultura, koje su prevladavale u vreme Njegovog života na zemlji, smatralе su žene manje vrednim

Fokus

Poučimo se od Učitelja

Kako je Isus dao primer poštovanja prema ženama i brige o njima

od muškaraca. On je pak pokazivao stav i odnos prema ženama, koji su bili vrlo različiti od tradicionalnih stavova u to vreme. Mnogi primeri iz Biblije govore o tome; ovde ćemo pomenuti samo nekoliko.

POŠTOVANJE I BRIGA PUNA LJUBAVI

Često se kaže da ukoliko želite da saznate kako će neki mladi čovek postupati sa svojom ženom, treba da vidite kako se odnosi prema majci i sestrama. Biblija ne govori mnogo o odnosu Isusa i Njegove majke. Ali tri zabeležena događaja daju naznaku srdačnog odnosa punog poštovanja.

Kada je Isus ostao iza roditelja u Hramu, našli su Ga kako razgovara sa učiteljima Hrama. Majka Ga je pitala zašto im je to uradio. Isus je odgovorio: „Zar ne znate da meni treba u onom biti što je oca mojega?“ (Luka 2,49). To nije bio grub odgovor, bez poštovanja. On je samo trebalo da pouči Isusove roditelje. Marija nije bila uvređena takvim odgovorom, već „čuvaše sve riječi ove u srcu svome“ (stih 51). Posle tog kratkog razgovora Luka beleži da se Isus vratio u Nazaret „i bijaše im poslušan“ (stih 51).

Na svadbi u Kani, Marija, Isusova majka, prišla je i sinu saopštila da nema više vina za goste. Mada Njegovo vreme još nije bilo došlo, Isus je obezbedio dovoljno vina. Marijina molba upućena njenom odrasłom sinu ukazuje na odnos pun poverenja i poštovanja koji je vladao među njima. Isusov postupak na svadbi potvrđuje božansko stanovište o ženama.

Dok je Isus umirao razapet na krstu, pogledao je majku i rekao: „Ženo, eto ti sina.“ A zatim, gledajući svog voljenog učenika, Jovana, Isus je kazao: „Eto ti matere“ (Jovan 19, 25-27). Isus je jako voleo svoju majku. I umirući, brinuo je

o tome da Mu majka bude obezbeđena. Božja je volja da deca poštuju svoje roditelje kao što je to Isus radio. Isusu je Marija bila više od majke; ona je bila Božja kćer koju je Bog voleo, a Isus poštovao.

PREVAZILAŽENJE KULTURNIH RAZLIKA

Isusov susret sa Samarjankom na izvoru predstavlja još jedan pokazatelj kako se Isus, ne priznajući razlike u kulturama, ponašao prema ženama. On je rušio predrasude tako što je u pô bela dana seo kraj studenca i učtivo zatražio od žene da Mu dâ vode da se napije. Žena je bila šokirana: „Kako ti, Jevrejin budući, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ?“ (Jovan 4,9).

Isus nije gledao na žene kroz sočiva tradicije i kulture; On ih je gledao kao što bi Bog, koji ih je stvorio, gledao na njih. Prepoznavši demone u životu te žene, Isus joj je ponudio najbolji dar – vodu života. „Da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu“ (stih 10). Isus je nije zlostavljao, niti uz nemiravao; On se trudio da joj poveća i vrati izgubljeni osećaj sopstvene vrednosti.

Kad je Marija pomazala Isusu noge, Juda je dobacio da bi bilo bolje da je utrošeni novac za miro dala sirotinji. Isus je odmah priskočio Mariji u pomoć. „A Isus reče: ne dirajte u nju; ona je to dohranila za dan mojega pogreba“ (Jovan 12,7). Kada je grupa jevrejskih žena povela svoju decu da ih Isus blagoslovi, što je umnogome bilo u suprotnosti s njihovom kulturom, učenici su ih zaustavili. Isus je to primetio, prekinuo svoju propoved i naredio: „Ostavite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni“ (Matej 19,14). Isus je potvrdio vrednost dece i žena u svim generacijama bez obzira iz koje kulture dolazili.

Isus je jako voleo svoju majku. I umirući, brinuo je o tome da ona bude obezbeđena.

APSOLUTNA LJUBAV

Ženu uhvaćenu u preljubi doveli su Isusu književnici i fariseji. Naravno, zaboravili su da dovedu i čoveka s kojim je učinila preljubu. Isus je tražio od onih koji su je optužili da na nju bace kamen ako su bez greha, ali to niko nije učinio i svi su se razišli. Okrenuvši se ženi, On je rekao: „Ženo, gdje su oni što te tužazu? Nijedan te ne osudi!“ Žena je to potvrdila, a Isus na to reče: „Ni ja te ne osuđujem, idi, i otsele više ne grieši“ (Jovan 8,10-11). Ne oprštajući preljubu, Isus je samo osudio nepravično postupanje tužitelja koji su hteli da ponize ženu. Isus je poštovao žene i branio ih od tradicionalnih omalovažavajućih postupaka.

Hristovo absolutno izražavanje jednakе ljubavi i poštovanja kako za muškarce, tako i za žene, jasno se vidi na krstu. On je svoj život dao za sve. Tradicija bilo koje kulture da potcenjuje, omalovažava, uz nemirava ili zlostavlja žene suprotna je Isusovom duhu. Umesto toga, Njegova valuta je ljubav i međusobno poštovanje, i ona se obilato deli svima kojima je potrebna ta stvarno neverovatna blagodat. ◎

Džefri G. Mbvana, poreklom iz Tanzanije, služi kao potpredsednik Generalne konferencije adventista sedmog dana u Silver Springsu, država Merilend, SAD.

Mamina molitva

**„Mogu li da
ti ispričam
priču?”**

DIK DIRKSEN

Urednikov zahtev bio je jednostavan, ali je ipak predstavljao izazov: „Molim te, napravi fotografiju divokoze koja stoji na litici i gleda preko mračnog kanjona.“

U redu, pomislio sam. Nema problema.

Ali je to ipak bio veliki problem.

Imao sam fotografije ženki, mužjaka, jarića, grupe koza i pojedinačnih koza kako spavaju na granitnim stenama. Ali nije bilo fotografija neke divokoze koja bi gledala preko mračnog kanjona.

Zatražio sam od izdavača nekoliko dodatnih sedmica i počeo da se molim da napravim savršeni snimak. Planirali smo putovanje kroz Nacionalni lednički park u Montani, gde bismo možda pronašli odgovarajuću divokozu, uspinjući se putem prema suncu, i nekako je podmitili da stane na stenu i gleda prema mračnom kanjonu.

Misleći kako bi bilo vredno pokušati, vozili smo strašno krivudavim putem sa zapada prema istoku preko vrhova Nacionalnog parka. Vozili smo stari Dodžov kombi predviđen za mamu, tatu i troje dece mlađe od 8 godina.

Natrpalji smo u njega hranu, odeću, knjige, molitve i kamere.

****

Blizu vrha, gde se put sužavao, a sa strane se nalazila provalija koja je izgledala kao da nema dna, ugledao sam divokozu visoko iznad nas. Stao sam na jednom proširenju koje bi bilo savršeno za neki manji auto, pokupio svoju opremu za snimanje i obećao porodici „da se odmah vraćam“.

Mama i deca su me ispratili mahanjem ruku, a ja sam se uputio uz granitni vodopad prema udaljenom kamenolomu. Mama je, znajući da moje „odmah se vraćam“ može potrajati i ceo sat, izvadila je školski pribor i u kombiju napravila školu.

„Nisam nikoga mogla da pustim da izađe“, seća se mama. „Odmah do vrata karavana počinjala je provalija od milion stopa!“

Ja sam hodao dok kolena nisu počela da mi otkazuju. Onda sam još malo išao, uvek za divokozom koja mi je izmicala. Bila je tamno, ali uvek iza sledećeg uspona.

Posle sata penjanja, koza i ja smo se konačno sprijateljili. Ona se pitala što ja hoću, a ja sam molio Boga da

Издавач

Адвентистички свет, међународни часопис Адвентистичке цркве. Издавач је Генерална конференција, Северна азијско-пацифичка дивизија.

Извршни издавач и главни и одговорни уредник Бил Нот

Међународни менаџер за издаваштво Чун Јунг Дук

Координациони одбор Адвентистичког света: Си Јунг Ким, председавајући; Јутака Инада; Герман Луст; Чун Јонг Дук; Хан Сук Хи; Донг Чин Лију

Уредници у Силвер Спрингу, Мариланд, САД: Сандра Блекмер, Стефан Чавез, Кости Јордахе, Вилона Каримабади

Уредници у Сеулу, Кореја: Чун Јунг Дук; Џеј Ман Парк; Хио Јун Ким

Технички координатор Мерл Понре

Уредник у целини Марк А. Финли, Џон М. Фаулер, Е. Едвард Цинке
Финансијски менаџер Кимберли Браун

Управни одбор: Си Јунг Ким, председавајући; Бил Нот, секретар; П. Д. Чун; Карник Дукмеџијан; Сук Хи Хан; Јутака Инада; Герман Луст, Рей Вален; по должностима: Хуан Престол-Пусан; Г. Т. Нг; Тед Н. Ц. Вилсон

Умтеничко уређење и дизајн: Types & Symbols

Техничко уређење Адвентистичког света – Прегледа:

Русија: Витали Кацап
Србија: Гордана Ардејан

Преводилац: Олга Шушак

Писцима:

Радо прихватамо незатражене чланке. Адреса уредништва је 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Факс уредништва: (301) 680-6638

И-мејл: worldeditor@gc.adventist.org

Веб-сајт: www.adventistworld.org

Адвентистички свет излази месечно и штампа се истовремено у Кореји, Бразилу, Индонезији, Аустралији, Немачкој, Аустрији и Сјединјеним државама.

Часопис Адвентистички свет – Преглед излази тромесечно.

2019, № 1

mi pomogne da progovorim njenim jezikom.

„Molim te“, rekao sam kozi, „idi do one granitne stene i gledaj prema mračnom kanjonu sa tvoje leve strane.“

Divokoza je nastavila da se mirno sladi žutim prolećnim cvetovima.

Ja sam skakutao gore-dole, molio, pokazivao na stenu. Kad bi samo shvatila šta mi je potrebno! Postavio sam stalak za aparat i pripremio se za savršeni snimak od 400 milimetara.

****

Dole u kombiju moja žena počela je da brine. Devedeset minuta bilo je nešto duže nego što je očekivala. Briga, pomešana s velikom dozom frustracije i glasovima troje dece, doveala je do majčinskog trenutka.

„Nadala sam se da on ne leži negde gore sa slomljenom nogom“, seća se Brenda. „Spremala sam se za njegov povratak, ali i da ga ubijem kad se vrati.“

Divokoza me je konačno čula, ili me je barem ugledala kako pokazujem rukom prema mračnom kanjonu i pošla je u tom pravcu da vidi čega tamo ima. Stala je tačno kako treba za moju željenu fotografiju, pravo u fokus, gledajući u tminu kanjona.

Bilo je savršeno. Osim što je gledala nadole i izgledala tako deprimirano kao da bi želeta da skoči.

„Molim te, Bože, daj da digne glavu i pogleda prema meni.“

Sledeći snimak bio je savršen.

Verujem da je Bog uslišio моju molitvu, jer je Brenda klečala u kombiju, moleći Boga da me vrati sa planine.

Spakovao sam opremu, okrenuo se i shvatio da će silaženje biti teže od penjanja. Moj sat je govorio da sam bio odsutan više od pet časova. Predugo! Nije bilo fer prema Brendi i deci. Požuri nizbrdo!

****

Deset minuta kasnije spotakao sam se o neko granitno ispuštenje, pau na kolena i našao se licem u lice sa ogromnim grizljem, udaljenim samo desetak metara od mene. Taj vrlo visoki i neprijateljski raspoložen medved stajao je

uspravno iza jednog žbuna i urlikom mi govorio „ODLAZI ODAVDE!“

Ja bih ga rado bio poslušao, ali su mi se kolena odsekla od straha.

„Deco“, rekla je mama u kombiju tristotinak metara niže, „moramo da se molimo za tatu. Osećam da je možda baš sada u nekoj gadnoj nevolji.“

„Gospode Isuse“, molilo se jedno od dece, „molim te sačuvaj mi tatu.“

Medved se spustio na sve četiri noge i izašavši iza žbuna krenuo pravo ka meni. Vetur je duvao u mom pravcu i donosio užasan medvedi smrad. Molio sam Boga da mi pomogne, ali nisam mogao da se setim šta treba da uradim ako sretnem medveda. Da li da stojim mirno ili skačem gore-dole vičući na sav glas?

Pošto sam bio preslab da bilo šta uradim, ostao sam miran i trudio se da izgledam što neukusniji.

Medved se ponovo uspravio, pomirisao vazduh i zarikao kao slon, zatim se spustio na četiri noge i lagano otiašao preko brda.

„Hvala Ti što se brineš za tatu“, molila se mama.

Petnaest minuta kasnije moja kolena su konačno pristala da me ponesu. Stajao sam neko vreme oslanjajući se na fotografski stalak, a zatim lagano krenuo nizbrdo. Pet sati planinarenja donelo mi je bolno hramanje i zabrinuto srce. Predugo me nije bilo!

„Gledaj, mama“, reklo je jedno od dece. „Eno tate! Mislim da je povredio nogu.“

Brenda mi je potrčala u susret, spremna da viče na mene što sam se toliko zadržao, željna da me zagriji što sam ipak preživeo i zabrinuta zbog moje noge.

„Bila sam spremna da odem do čuvara parka“, rekla mi je dok mi je pomagala da stignem do kola. „U koliko sati si povredio nogu?“

Rekao sam joj, a ona se nasmešila. Njen osmeh je učinio da se osetim bolje, iako mi još nije bilo oprošteno.

„To je tačno vreme kad smo se specijalno molili za tebe.“ ◎

Dik Dirksen, pastor i pripovedač, koji živi u Portlandu, država Oregon, SAD, poznat je širom sveta kao „lutajući sejač blagodati“.

Srce Božjeg plana

ja sam znala da želim da Mu služim. Sanjala sam o tome da postanem misionar, ali nikad nisam mislila da će mi teologija i služenje Bogu biti poziv.

I kad mi se On jasno obratio i otvorio samo jedna vrata, nisam mogla da razumem Njegov plan. Poziv je postao stvaran. Ja sam od njega bežala kao Jona, nalazila izgovore kao Mojsije, rvala se sa njim kao Jakov; i ostao mi je veliki nemir. Ali me je Bog neprestano progonio i istrajavao u tome, sve dok se nisam predala. Konačno sam poslušala i sa pola srca ušla u taj pakt.

Počelo je moje putovanje kroz teološke studije. Plašila sam se upoznavanja i izbegavala ih što sam više mogla. Pogledi iznenadenja, čudenja i zaprepašćenja su me progonili. U Indiji su dečji izbori karijere predstavljali ponos za porodicu. Ali ja sam išla putem kojim se ređe ide, što je mojoj porodici donelo malo ili nimalo časti.

Ponovo sam pokušala da razgovaram sa Bogom o Njegovom planu za mene koristeći logičke argumente. Rekla sam: „Ja nisam pogodna za svešteničku službu; suviše sam osetljiva i krhk;a; ljudi me nikad neće prihvati kao takvu; ima mnogo onih koji su bolji od mene“, i tako dalje.

„**A**li šta je to na toliki svijet?“ (Jovan 6,9). To pitanje postavljeno je kada je Isusu doneto pet ječmenih hlebova i dve male ribe za mnoštvo gladnog naroda. To je takođe bilo pitanje koje sam ja postavila dok sam se borila da prihvatom svoj poziv.

„Jedva da imam pet hlebova i dve ribe. U gomili ljudi ima onih koji imaju više od mene. Ja sam premala i moj doprinos je neznatan. Bi li se išta promenilo kad bih otišla Isusu i dala Mu sve što imam?“ To je kratak osvrt na moje razgovore sa Bogom.

Bog mi je bio prijatelj i savetnik od najranije mladosti. Mnoge stvari koje sam doživela kao pastorovo dete i misionarsko dete odvele su me do jedne konstante. Dok mi je On govorio,

On me je godinama strpljivo slušao i na kraju rekao: „Kad si slaba, onda si jaka.“

Ja sam začutala, pognula glavu i odgovorila kao Marija: „Neka mi bude po riječi tvojoj“ (Luka 1,38).

Sve to vreme ja sam postavljala pogrešna pitanja. Samo je trebalo da budem mirna, da verujem i da se predam. Otada sam isključila glasove i poglede obeshrabrvanja i držala se podrške Boga i onih koji me vole. Zamenila sam strah od gubitka, ismevanja i neuspeha Božjim obećanjima. Sada nastavljam da držim Božju ruku i poslušno sledim Njegovu volju. Živeći ojačana Njegovom snagom, istrajavam na svom putu.

Kad se sledeći put nađete usred gomile koja je u nevolji i kad začujete Boga kako govorи: „Daj im da jedu“, ne gledaj u svoju korpu, niti dozvoli da ti pažnju odvuku glasovi ljudi. Samo gledaj u Isusa. Donesi Mu ječmene hlebove i ribu. On će nahraniti mnoštvo. Njegova zapovest je obećanje. Veruj da će On obezbediti sredstva da se ostvari Njegov posao i da te On vodi u budućnost koju je pripremio za tebe.

Prigrli svoj poziv i nadji se u srcu Božjeg plana. ◎

Berseba Mejvald, poreklom iz Tamil Nandua u Indiji, pohađa master studije iz religije sa fokusom na Novi zavet pri Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije u Silangu, Kavite, Filipini.